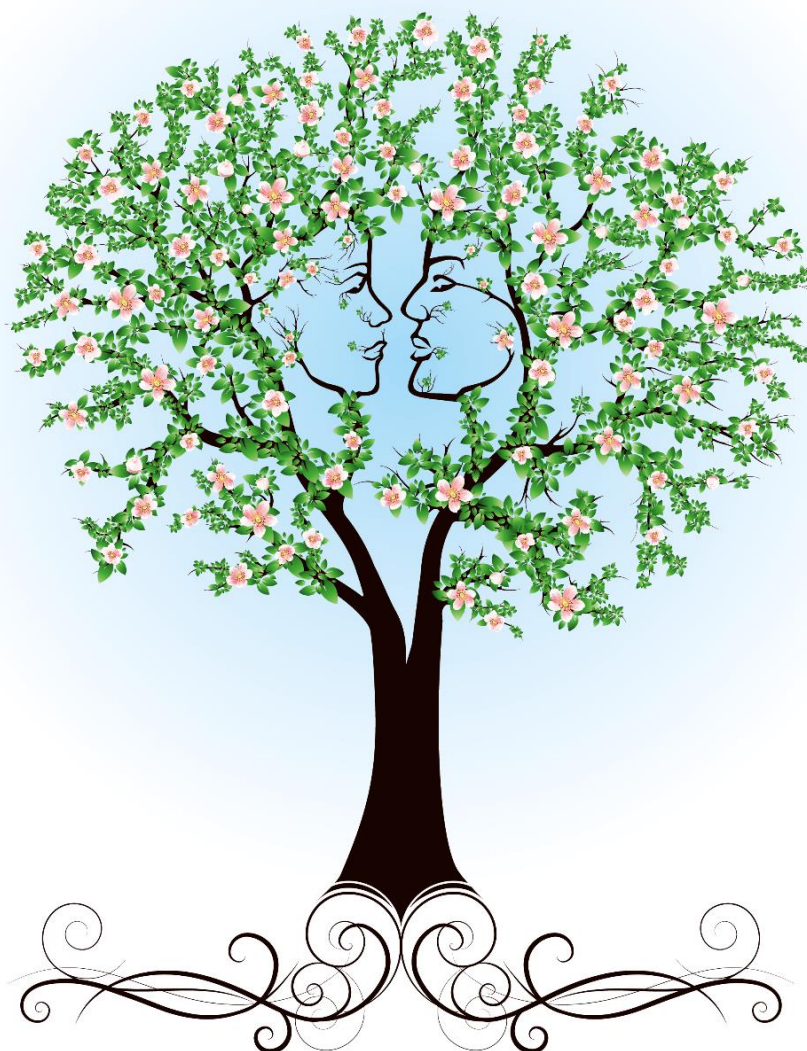

38. ročník

Hanácký divadelní máj

2024

Úvodní kukátko

Němčice nad Hanou

Úvodní slovo ředitelky

Vážení příznivci ochotnického divadla, rok se s rokem sešel a ráda bych Vás opět přivítala na 38. ročníku Hanáckého divadelního máje, který se koná v sále kina OKO v Němčicích nad Hanou a jehož pořadatelem je město Němčice nad Hanou.

Záštitu nad letošním ročníkem převzali dva zástupci Olomouckého kraje, jsou jimi hejtman Ing. Josef Suchánek a radní Olomouckého kraje pro kulturu a památkovou péči Bc. Jan Žůrek.

Přípravný výbor pod vedením Heleny Spisarové začal pracovat na organizaci festivalu již na začátku roku. Po uzavření přihlášek jsme tentokrát neměli problém s programovým obsazením divadelních představení pro dospělého diváka s postupem na Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou, těžkou hlavu nám ale udělala představení pro děti, když nám byla doručena pouze jedna soutěžní přihláška. Že by se ze světa amatérského divadla ztratila pohádka? Věřím, že tomu tak nebude na dlouho a že ji brzo někdo najde a zařadí do svého repertoáru.

My jsme ale nelenili, a protože víme, že ze strany diváků je o tato představení zájem, oslovili jsme divadelní soubory, se kterými již nějaký pátek spolupracujeme, a nakonec se nám to i podařilo. Naše pozvání přijal soubor ZUŠ Němčice nad Hanou, Divadýlko Mrak a Divadlo Kapsa Andělská Hora.

Soutěžní představení bude společně s diváky sledovat i lektorský tým, který bude mít po každém představení posezení se soubory a bude s nimi konzultovat své dojmy a pocity a případně navrhne náměty do budoucna. Dětská představení bude také sledovat Klub dětského diváka, který je složen ze žáků němčické základní školy.

Přijďte se za námi do sálu kina OKO pobavit a podpořit ochotnická divadla, která se k nám sjedou ze všech možných koutů České republiky.

Souborům přeji, aby se jim na našich prknech dobře hrálo, aby potěšily naše diváky a ti odcházeli z představení spokojeni. Porotě přeji hodně zdaru při rozhodování o nominaci a doporučení na národní přehlídky. Nam, všem pořadatelům, přeji, ať vše organizačně i programově klapne dle našich představ.

Vážení přátelé, pohodlně se usadte, začínáme, máme totiž před sebou 11 divadelních představení. Užijte si celý divadelní týden naplno.

At' žije Hanácký divadelní máj 2024!

Ing. Jana Oulehlová, ředitelka přehlídky

Úvodní slovo starosty

Vážení aktéři a příznivci ochotnického divadla, po roce se opět setkáváme v tradičním termínu Hanáckého divadelního máje. Po celý týden budete moci shlédnout na 38. ročníku celkem 11 divadelních představení, z nichž tři jsou nesoutěžní a ostatní se účastní soutěže o postup na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou nebo na přehlídku Popelka Rakovník.

Dovolte mi Vás všechny srdečně přivítat. Děkuji Vám za přízeň a věřím, že i v letošním roce prožijete krásné kulturní zážitky. Vítám také všechny ochotníky, kteří poctili svou návštěvou město Němčice nad Hanou, a přeji jim, aby se jim dobře hrálo na prknech našeho jeviště a sklidili potlesk od diváků za své herecké výkony, scénu, dramaturgii, režii a mnoho dalšího. V neposlední řadě vítám váženou porotu, která bude bedlivě sledovat výkony ochotnických herců a bude mít nelehký úkol ohodnotit jejich divadelní představení.

Závěrem mi dovoluť pozdravit celý realizační tým, který akci organizuje a připravuje kompletní zázemí pro porotu, herce i Vás diváky. Přeji, ať se festival vydaří a vše ať bude po celou dobu konání akce perfektně klapat.

Vážení příznivci ochotnického divadla, ještě jednou přeji krásné zážitky a vítejte v Němčicích nad Hanou na 38. ročníku Hanáckého divadelního máje 2024.

Ing. Martin Ernst Ph.D., starosta města Němčice nad Hanou

Program:

Sobota 27. 4. 2023

19:30 *Divadelní spolek Smotaná hadice, z.s., „Tři holky jako květ“*
komedie od 15 let/ Elain Murphy, 120 + 15 minut

Neděle 28. 4. 2024

14:00 *Divadelní spolčení Červiven, „Adam stvořitel“*
Komedie od 13 let/bratři Čapkové, 60 min

19:30 *Kroužek divadelních ochotníků ve Hvozdné „Šťovík, pečené brambory“*
komedie/ Zoltán Egressy, 90 + 10 min

Pondělí 29. 4. 2024

19:30 *Divadelní spolek J. K. Tyl, Brodek u Přerova, „A je to v pytli“*
komedie od 15 let/ Ray a Michael Cooney, 100 + 10 min

Úterý 30. 4. 2024

10:00 *Literárně-dramatický obor ZUŠ Němčice nad Hanou, „Zlý sen“*
autorská hra od 10 let/ kolektiv žáků, 40 min

19:30 *Osvětová beseda Velká Bystřice, z. s., „S hlavou v oblacích“*
komedie/ Michaela Doleželová a Roman Vencl, 80 + 10 min

Středa 1. 5. 2024

10:00 *Divadlo KAPSA Andělská Hora, „O Budulínkovi“*
Pohádka 3-8 let/ J. V. Pleva, 50 min

19:30 *Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleratice, „Dámská šatna“*
komedie/ Arnošt Goldflam, 75 + 15 min

Čtvrtek 2. 5. 2024

9:30 *Divadýlko Mrak, z.s., „O Palečkovi“*
pohádka 4-8 let/ kolektiv autorů, 60 min

19:30 *P.O.KRO.K, z.s., „Isabelino proroctví aneb life after efil“*
komedie od 15 let/ Jaroslav Fránek, 100 + 10 min

Pátek 3. 5. 2023

19:30 *Spolek Divadlo NaŽivo, „Nevěra ve stádiu přípravy“*
komedie od 15 let/ David Navrátil, 100 min

Sobota 6. 5. 2023

17:00 **Vyhodnocení 38. ročníku HDM**

Změna programu vyhrazena.

Všechna představení se uskuteční v sále kina OKO v Němčicích nad Hanou.

Vstupné: děti..... 30,-
dospělí.....70,-
permanentka.....420,-

Online rezervaci na jednotlivá představení je možné udělat pouze na webových stránkách města. Předprodej vstupenek na kulturním středisku osobně.

Přehled souborů a inscenací

38. ročníku HDM 2024

Sobota 27. 4. 2024

DIVADELNÍ SOUBOR SMOTANÁ HADICE, z.s.

Tři holky jako květ

Autor: Elaine Murphy

Režie: Hana Svačinová

Slovo o hře:

Hra z pera irské spisovatelky Elaine Murphy rozplétá příběh žen tří různých generací...

Potřeštěné a rebelující vnučce, její perfekcionista a vystresované matce – samozivitelce – a energické a tolerantní babičce se během jediného roku obrátí život vzhůru nohama. S odzbrojující upřímností, notnou dávkou sebeironie a s velkou dávkou humoru se svěřují se svými radostmi, trápeními, ale i svými nejnějnějšími tajemstvími.

Hra je psána formou stand-upů, které se ovšem důmyslným způsobem skládají do příběhu jedné rodiny s jejími každodenními starostmi a radostmi, ale také velkými problémy...

Slovo o souboru:

Divadelní soubor Smotaná hadice založili členové hasičské jednoty z Křenovic v dubnu 2007. Ke spolupráci pozvali studenty gymnázia Jakuba Šírka a Hanu

Hásovou jako scénáristy a režiséry a Zdeňka Nováka jako osvětlovače a zvukaře z Kojetína. První premiérou, inspirovanou scénářem Formanova filmu, byla dne 18. ledna 2008 autorská hra Jakuba Šírka a Hany Hásové „Rozpalme to, má panenko“. V roce 2011 nastudoval soubor vojenskou komedii na motivy divadla Sklep „Křenovické mlýny“ opět v režii Hany Hásové. V roce 2015 spolek za plné podpory křenovického publika odpremiéroval inscenaci Viliama Klimáčka

„Nízkoúčný život“. Režie se ujal Jakub Šírek a Hana Svačinová. V roce 2018 žil soubor divadelní inscenací z pera Romana Vencla a Michaely Doleželové „Královny“ v režii Honzy Raclavského. Za tuto inscenaci získal také řadu ocenění: Cenu divácké poroty na divadelním festivalu

Ludmily Čápkové v Kroměříži, 3. místo ceny diváka na Divadelní přehlídce Setkání na prknech, Čestná uznání (Martina Večerková a Alena Navrátilová) za herecký výkon, Cenu za herecký výkon (Emilie Vránová) a Cenu za režii (Honza Raclavský) na Hanáckém divadelním máji v Němčicích nad Hanou, a Cenu za herecký výkon ve vedlejší roli (Emilie Vránová) na Holešovské divadelní přehlídce.

Neděle 28. 4. 2024

DIVADELNÍ SPOLČENÍ ČERVIVEN

Adam Stvořitel

Autor: bratři Čápkové

Režie: Petra Severinová a Adam Růžička

Slovo o hře:

Kdo by si aspoň jednou v životě nepředstavoval, že by uměl stvořit lepší svět? Ale uměl by? A byl by skutečně lepší?

Hra vychází z pera bratří Čapků o sedmi obrazech, jejíž hlavní myšlenka spočívá v přesvědčení, že současný svět je špatný a každý pokus jej násilně změnit je marný... Hlavním hrdinou hry je Adam, který se rozhodne zničit svět výstřelem z kanónu negace. To se mu povede, ale Bůh mu přikáže stvořit svět od základů znovu.

Hra Adam Stvořitel reaguje někdy až parodicky na politická hnutí, která přinášela jednoduchá a přímočará řešení: anarchismus, socialismus, komunismus a fašismus...

Slovo o souboru:

Červiven je studentské divadelní spolčení, které pracuje při Střední pedagogické škole v Krnově. Každý školní rok připraví jednu inscenaci pro diváky svého věku a každé prázdniny inscenaci pro publikum na jihomoravských vískách. Kromě lásky k divadlu je pojí i to, že jsou spolu rádi.

Na Hanáckém divadelním máji vystupují již několikátým rokem. Loni vstoupili z autorskou inscenací „Kéž by...“, která se rodila v chmurných podzimních měsících a která v sobě odráží velká trápení členů souboru, ale jak se na premiéře ukázalo, nejen jich.

KROUŽEK DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ VE HVOZDNÉ, Z.S.

Šťovík, pečené brambory

Autor: Zoltán Egressy

Režie: Jan Holcman

Slovo o hře:

3 rozhodčí, 2 poločasy, 1 píšťalka...

Trpká komedie z pera maďarského fotbalového fanouška a spisovatele Zoltána Egressyho o třech dějstvích a dvou poločasech.

Příběh diváky zavádí do šatny tří fotbalových rozhodčích těsně před zápasem, který má mít

v postupu do vyšší ligy jednoho z nich zásadní význam. Inscenace Kroužku divadelních ochotníků ve Hvozdné se na fotbalové zákulisí umí podívat s humorem a značným nadhledem. Hra pobaví zaryté fanoušky fotbalu, ale i ty, kterým fotbal dosud nebyl blízký, nebo o něm nic nevědí...

Slovo o souboru:

Kroužek divadelních ochotníků ve Hvozdné byl založen už v roce 1909. První krizí mladého spolku byla první světová válka, kdy hlad a nástup mladých mužů na frontu částečně ochromil ochotnický život nejen ve Hvozdné. Poválečná etapa byla snad tou nejzdařilejší. Ať už se jednalo o oslavy, přednášky, divadla, otevření spolkové knihovny nebo stavbu Pomníku svobody...všude to byli členové KDO, kteří stáli v čele.

Pořádali divadla v přírodě, hráli náročná přestavení, operety a mnoho dalšího. Nezalekli se ani stavby svého divadla. A tak už v roce 1929, za pouhých šest měsíců od položení základního kamene, je toto divadlo slavnostně otevřeno a nově zrekonstruované slouží do dnešních dnů.

Pětkrát byl Kroužek vybrán na národní přehlídku venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou. S Maryšou od bratří Mrštíků a Gazdinou robou od Gabriely Preissové zavítali dokonce na mezinárodní přehlídku Jiráskův Hronov.

Pondělí 29. 4. 2024

DIVADELNÍ SPOLEK J. K. TYL, BRODEK U PŘEROVA

A je to v pytli

Autor: Ray a Michael Cooney

Režie: Eva Šmídová

Slovo o hře:

Dva světoznámí komediografové a mistři svého žánru, Ray Cooney a jeho syn Michael, napsali společně hru, která měla mimořádně úspěšnou premiéru v Londýně v roce 2003.

Původní název zněl „Tom, Dick and Harry“. To jsou jména postav – tři bratrů, kteří žijí v současném Londýně a současně idiom, který v angličtině znamená „každý.“

Vlastní příběh, plný humorných záměn i dramatických zvratů, se odehraje během několika hodin. Začíná jednoho jarního rána, kdy manželé Tom a Linda Kerwoodovi s napětím a nadějí očekávají pracovníci z Úřadu pro adopci dětí, která má rozhodnout o jejich dalším osudu. Postupně však musí čelit nečekaným problémům, počínaje pašovanými

cigaretami a konče tajuplným pytlém, který je zdrojem četných veselých i hororově morbidních zápletek. Přitom většinu komplikací mají na svědomí právě Dick a Harry se svými „geniálními nápady“, jak pomoci velkému bratru Tomovi.

Dokáže si Tom s nimi poradit? A co teprve, když se jim do domu dostane další nezvaná návštěva?

Roztočí se napínavá smršť lží, výmyslů, skrývání, nedorozumění a dokonce i akcí za hranicí zákona, protože tohle už není překerní situace, tady jde o všechno.

Komedie má typický černý humor, který *doslova* nezná bratra – nesmíme ale zapomínat, že vše se děje v upřímné snaze pomoci, protože rodina je to nejdůležitější.

Slovo o souboru:

Divadelní soubor J. K. Tyl získal během dlouhodobého působení v obci Brodek u Přerova (již téměř 55 let) docela dobré zázemí. Zkoušky a představení se odehrávají ve zrekonstruovaném malém sále brodeckého kina, které je zároveň považované za klubovnu místního divadla. I přes všechny nesnáze přetrvává u členů souboru nadšení, vášeň a obětavost pro divadlo.

Divadelní spolek J. K. Tyl má za sebou dva úspěšné roky s představením „Uspokojenkyně“. Hru už ochotníci představili v několika obcích a městech nejen na Přerovsku. Úspěch sklidili také na národní přehlídce divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou.

Úterý 30. 4. 2024

ZUŠ NĚMČICE NAD HANOU

Zlý sen

Autor: kolektiv žáků

Režie: Zdeňka Gregorová a kolektiv

Slovo o hře:

Co se stane, když se potká šest Disney princezen a jeden kluk, který z toho není dvakrát nadšený?

Představení Zlý sen je autorským počinem, který pojednává o tom, jak může být někdy těžké vybrat ten správný námět pro vznik divadelního představení a také o tom, že přítomnost vícero princezen na jednom místě je jako časovaná bomba, zvláště když jeden z nich má být kluk...a tomu se to nelíbí...

Slovo o souboru:

Představení Zlý sen je ročníkovým divadelním představením skupiny žáků literárně-dramatického oboru ZUŠ Němčice nad Hanou (zkráceně „dramat’áku“) pod vedením paní učitelky Zdeňky Gregorové. Žákům je 7 – 12 let a většina z nich má už nějaké větší nebo menší

divadelní zkušenosti za sebou. Někteří se ale na „prkna, co znamenají svět“, postavili letos poprvé. V minulém roce společně zdramatizovali pohádku „O lakomé Barce“, rok předtím knížku Ronalda Dahla „Velké myši spiknutí“, která sklidila velký úspěch.

OSVĚTOVÁ BESEDA VELKÁ BYSTRICE, z.s.

S hlavou v oblacích

Autor: Marie Doleželová a Radim Vencel

Režie: František Jakub Denk a Pavel Dorazil

Slovo o hře:

Tato komedie pojednává o tom, co všechno jsou lidé schopni udělat pro peníze, ale také o tom, jak ne všechno, co se zdá dokonalé, vyjde přesně podle plánu...

Tři letušky a jeden pilot se rozhodnou vyřešit své finanční potíže malou, jednorázovou brigádou – bombovým útokem na soukromé letadlo jim neznámého zbohatlíka. Navzájem se neznají a člověka, který celou akci vede a financuje, nikdy neviděli. Před naprostými teroristickými amatéry vyvstane úkol, se kterým si ještě nikdy nikdo neporadil – spáchat dokonalý zločin, po kterém nezůstanou žádné stopy a pachatele tak nebude možné dopadnout.

Podaří se jim přes kontroly propašovat potřebné vybavení? Stihnou celou akci dokončit včas? Nehne se v nich svědomí? Neudělají žádnou chybu? Budou odhaleni?

Slovo o souboru:

Divadelní soubor Osvětová beseda Velká Bystřice navazuje na 130 let trvající tradici velkobystřického ochotnického divadla. Avšak základy dnešního souboru byly položeny až v roce 1992. Během těchto let došlo k několika generačním obměnám kdy divadelní tzv. „starou gardu“ (pozdní zlatý věk velkobystřického divadla) začala postupně nahrazovat mladá krev divadelních nadšenců. Tato obměna probíhala těžce, herci se často střídali a dramaturgie se hledala.

Druhý dech začal divadelní soubor nabírat až s přelomem tisíciletí, když přišel s razantní změnou repertoáru – složité psychologické hry o životních dramatech nahradily komedie, frašky, veselohry a v neposlední řadě pohádky.

Soubor působil jako DS KSVB (Divadelní soubor Kulturního střediska velká Bystřice), avšak koncem roku 2011 se divadelní soubor osamostatnil a zřídil Občanské sdružení. Následně byla založena Osvětová beseda Velká Bystřice, která funguje dodnes.

Středa 1. 5. 2024

DIVADLO KAPSA ANDĚLSKÁ HORA

O Budulínkovi

Autor: J. V. Pleva

Režie: V. Fischer

Slovo o hře:

Kdo by neznal Budulínka? A kdo by nevěděl, že to nakonec dobře dopadlo? Ale jak to vlastně všechno začalo?

Budulínek neposlouchal babičku a nedbal rad, co mu dával dědeček. A tak není divu, že se jednoho dne dostal do pěkné šlamastyky, protože i přes varování svých prarodičů, aby nikomu neotvíral, vpustil do domu proradnou lišku. Ta nelenila a Budulínka unesla do své nory. Kdo ví, co by se s malým nezbedou stalo, kdyby dědeček s babičkou společně nevyrazili na záchrannou výpravu?

Pohádka je hravá, zábavná - se spoustou hezkých lidových melodii a písniček. V roce 2015 získala cenu Junior Chotěboř 2015.

Slovo o souboru:

Historie divadla sahá hluboko do minulosti, do doby, kdy se divadelní scéna v Karlových Varech obohatila o vznik původně amatérského divadla Kočka – zaměřeným primárně na klasické pohádky. Později tento soubor prošel mnoha

změnami svého názvu a určitou dobu byl dokonce zakázán. K obnově došlo až v době porevoluční. V souboru tenkrát začínaly svou kariéru herecké osobnosti jako Ladislav Gerendáš nebo Daniela Kolářová.

DIVADELNÍ SPOLEK BRATŘÍ MRŠTÍKŮ BOLERATICE

Dámská šatna

Autor: Arnošt Goldflam

Režie: V. Fischer

Slovo o hře:

Podle zkušeností autora je dámská šatna tou nejdůležitější místností v divadle. V dámské šatně se totiž řeší vše podstatné i nepodstatné: od poměrů v divadle přes zákony hereckého řemesla až po soukromý život. V Goldflamově hře je možné do jedné takové dámské šatny zavítat a prožít se čtyřmi regionálními herečkami nervózní období čekání na obsazení, vzrušující premiéry i každodenní rutinu repríz, ale především jejich na jednu stranu obyčejné – ovšem na druhou stranu zcela neobyčejné – životy.

Do života první z nich, Marie, právě vstupuje nový muž. Marie prožívá počáteční okouzlení i následné rozčarování ve chvíli, kdy zjišťuje, že je s ním těhotná a on dítě odmítá. Její kolegyni Trudu s malou dcerou zase již po několikáté opouští manžel. Mladička Klára přirozeně touží po roli, divadelním růstu i úspěchu. Nejstarší Líza řeší v obecnější rovině problém smysluplnosti hereckého poslání. Ve čtyřech generačních rovinách tak lze paralelně sledovat často provázané osobní i profesní problémy, se kterými se představitelky potýkají.

Slovo o souboru:

Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice sdružuje zájemce o amatérské divadlo ze širokého okolí svého sídla. Ochotnické divadlo má v Boleradicích více než 120letou tradici, a tak má spolek širokou základnu a staví na tradičních hodnotách. Působí v pronajaté budově divadla, kterou kompletně provozuje od její dostavby a rekonstrukce v roce 2004. Každou

sezónu se na prknech boleradického divadla odehraje až sedmdesát ochotnických představení snad všech myslitelných žánrů. Mimo to spolek organizuje řadu doprovodných akcí, jako jsou plesy, výstavy, koncerty. Většinou zaplněné hlediště je zřejmě nejlepším důkazem smysluplné činnosti i existence dnešního Divadelního spolku bratří Mrštíků.

Čtvrtek 2. 5. 2024

DIVADÝLKO MRAK

O Palečkovi

Autor: kolektiv

Režie: F. X. Watzel

Slovo o hře:

V rodině chalupníka se jednoho dne narodil chlapeček, nebyl o nic větší než palec u ruky... a tak mu rodiče dali jméno Paleček.

Rodičům pomáhal, jak jen mohl. Jednoho dne dokonce tatínkovi „dostřkal“ oběd v košíku přímo na pole. Aby se tatínek v klidu najedl, vlezl si Paleček koni za ucho a do něj křičel povely. Kobyłka tak sama jezdila a orala.

Spatřil to kupec a chtěl maličkého Palečka koupit. Sám Paleček otce přemluvil a ten jej prodal.

... A tady začíná pohádka.

Slovo o souboru:

Divadýlko Mrak letos oslavilo 29 let od svého vzniku v Havlíčkově Brodě. Zakladateli a herci divadelního souboru jsou Yvona Kršková a Josef Melen. Po absolvování Lidové konzervatoře začali hrát převážně pohádky. Když společně začínali, škarohlídi jim prorokovali rychlý konec, avšak pohádky vládnou světu

a jejich divadelní představení se velmi rychle ujala.

Jejich tvorba vychází z autorské dílny a psána je přímo na tělo. Vychází z klasických pohádek, ale i z reálného prostředí, které kombinuje tak, aby pohádková moudrost pobavila, vzdělala, ale i pohladila dušičky malých či velkých diváků.

P.O.KRO.K, z.s. (První organizace pro kroměřížskou kulturu) ***Isabelino proroctví aneb life after efil***

Autor: Jaroslav Fránek

Režie: Jaroslav Fránek

Slovo o hře:

Co se stane, když obyčejné městečko navštíví věstkyně a položí jim jednoduché otázku: „Co je podle vás ideální život?“

Divadelní představení Isabelino proroctví aneb life after efil

je autorskou komedií pro dvanáct herců a hereček. Představení je ze současnosti a pojednává o změnách u rodin v malém městečku, kterým věštkyňe doslova převrátí život naruby...

Slovo o souboru:

Divadelní soubor P.O.KRO.K. neboli První organizace pro kroměřížskou kulturu, z. s. funguje na divadelní scéně již patnáct let po celou dobu pod vedením principála Jaroslava Fránka. Za těch patnáct let ale souborem prošlo přes šedesát herců.

Po celou dobu se věnuje vlastní tvorbě (s jedinou výjimkou – Dokonalá svatba) a výhradně komediálnímu zaměření. Zlomovým rokem bylo uvedení Dokonalé svatby, protože poprvé vsadili na externí profirežiséry a také se poprvé „vydali do světa“ (tzv. jezdit po moravských obcích).

O tuto změnu se zasloužila především tehdejší herečka Věra Sigmundová a stále ještě herec „základní sestavy“ Lukáš Chmela. Věra vedla a Lukáš vše zajistil technicky. Režiséři, Jakub Uličník a Jakub Przebinda, brněnští herci, také odvedli povedený kus práce.

Mezi nejúspěšnější divadelní představení patří: Mušketýrky, Sladký hřích, Nikdy nevěř Afroditě, a další, které diváky zavedly do historické Francie, na Divoký Západ a také na božský Olymp. Herci během nich tančili a zpívali. V roce 2022 splnili zákonné podmínky a stali se zapsaným spolkem podle nového zákona.

V souboru se míchají zkušení herci a herečky s naprostými nováčky, které do tajů herecké profese teprve uvádí. Co do velikosti patří soubor, z hlediska amatérských souborů, mezi ty větší. Po celou dobu jeho existence počet herců neklesl pod 10.

Pátek 3. 5. 2024

SPOLEK DIVADLO NAŽIVO

Nevěra ve stádiu přípravy

Autor: David Navrátil

Režie: Romana Krejčířová

Slovo o hře:

Trestný čin má tři vývojová stádia: příprava – pokus – dokonání. Ale jelikož na nevěru přece není paragraf, tak nemůže být trestná. Nebo je to jinak? O tom je komedie ze současnosti s přidanou myšlenkou o vykoupení se z milostného hříchu. Hlavním hrdinou je policista Jura, který kromě práce tak nějak přežívá letité manželství se svou ráznou manželkou Gitou, která jej dusí svou ostřejší povahou plnou domněnek a chutí držet nad všemi kolem sebe pevný řád. Proto není divu, že kromě neustálého fantazírování o jiných dívkách, by nejraději nějakou tu fantazii prožil naživo. Příležitost se mu naskytne v podobě Gitiny mladší kolegyně Ingrid. Ale jak vše udělat, aby to před manželkou „fúří“ neprasklo? Jak se dopustit hříchu a zároveň vykoupení? A přijde na to manželka dřív, než se k tomu Jura odhodlá?

Slovo o souboru:

Divadlo NaŽivo je divadelní spolek, který vznikl v lednu roku 2018 ve Velkých Opatovicích jako autorské divadlo. Součástí je i hudební skupina Serpentina, produkující taktéž vlastní tvorbu.

První hrou pod tváří divadla byla již čtvrtá hra Romana Krejčíře „Co víc si přát?“, která byla odehrána v letech 2018 - 2019.

V současné době spolek hraje komediální prvotinu Davida Navrátila pod názvem „Nevěra ve stádiu přípravy“.

Literární soutěž Andersenova hvězdička

Literární soutěž Andersenova hvězdička byla pro žáky základních škol vyhlášena v letošním roce již podevatenácté a zúčastnili se jí žáci Základní školy Němčice nad Hanou, Základní školy Vrchoslavice a jedna práce přišla z Gymnázia Jana Blahoslava v Ivančicích.

Knihovna vyhlásila téma „Moje nejvtipnější historka roku 2023“ s celkem se sešlo 91 prací od nadějných autorů, což je nejvyšší počet za celou dobu konání Andersenovy hvězdičky. Z účastníků 84 psalo prózu, 7 poezii.

Bývalo zvykem, že vyhodnocení soutěže probíhalo v rámci Hanáckého divadelního máje, již popáté ale proběhlo vyhodnocení před samotným divadelním týdnem. Tentokrát to bylo ve středu 17. 4. 2024 v 16:00 v sále kina OKO.

Porota ve složení Nad'a Tesaříková, Libuše Matysíková a knihovnice Jana Jančíková vybraly a ocenily 21 vítězných prací. Rozděleny byly do pěti kategorií: 2. - 3. ročník, 4. - 5. ročník, 6. - 7. ročník, 8. - 9. a poezie.

Moje andulka

Ondřej Barnet (3. B)

Kategorie POEZIE

Mám doma andulku,
která nosí košilku.
Košilka je modrá,
z peří je dobrá.
Každý den si košilku čistí,
to si buďte jistí!
V kleci si to užívá,
vždy se na mě podívá.
Ráda zobe zrní,
ve všem je první.
Umí salta vpřed i vzad,
je to můj kamarád.

Daisy a já

Štěpán Prášil (3. A)

1. Kategorie (2. – 3. třída)

K narozeninám jsem dostal fenku Daisy. Když jsem ji dostal, vypadala jako medvídek, ale vyrostla rychle, už váží 40 kilo.

Jednou jak mě máma přivezla domů z družiny, šel jsem vyvenčit Daisy. Aby se mi nevytrhla, musel jsem mít vodítko uvázané kolem pasu. Šli jsme kolem domu a za plotem byl pes. Daisy se rozběhla a šklubla se se mnou, táhla mě po břiše, až jsem měl díry na riflích.

Vždy, když si na to vzpomenu, tak neodolám a zasměji se.

Směšná příhoda na horách

Alena Řezáčová (5. třída)

2. Kategorie (4. – 5. třída)

Psal se rok 2023 a před Vánocemi jsme jeli na hory do Rakouska, kde jsme si s rodiči užívali krásného počasí a dlouhých sjezdovek. Já a můj mladší bratr Vašík jezdíme rádi rychle, rodiče za námi trochu pomaleji. Vždy si s rodiči na svahu domluvíme místo, kde na sebe počkáme, abychom se neztratili.

Při jedné z jízd mi táta řekl, ať na ně počkám u jedné ze zelených značek. Vyrazila jsem tedy z kopce dolů směrem ke značce. V jedné chvíli mě však přestaly poslouchat lyže a já jsem to ke značce nedobrzdila. Místo u značky jsem skončila mezi tyčkami, které značku držely. Z rozvířeného sněhového oblaku trčely jenom moje lyže a nohy, zbytek těla jsem měla zasypaný sněhem. Rodiče s bratrem se za mnou rychle rozjeli. Když zjistili, že jsem v pořádku, ulevilo se jim. Vyhrabala jsem se z hromady sněhu a řekla: „Čekám přece u zelené značky, přesně jak jsi chtěl, tati.“

Všichni se začali hrozně smát.

Byl to můj nejsrandovnější zážitek roku 2023, protože všechno nakonec dobře dopadlo. Možná i díky přilbě a chrániči páteře, které jsem při lyžování měla.

Příště musím lépe brzdit.

Zaseknutá lanovka

Tereza Karlíková (7. B)

3. Kategorie (6. – 7. třída)

Takže to začalo asi takhle. Jeli jsme s mojí třídou na třídní výlet do Pusteven u Radhoště, kde jsme pak přespávali v autokempu.

Hned ten den jsme šli na túru k soše Radegasta. Potom jsme chtěli jít na Pustevny, jenže jsme tam museli vyjet lanovkou. Polovina naší třídy se bála – včetně mě a Daniely. Pak jsme si řekli, že to bude v pohodě, ale horší to bude sjet zpátky dolů. Když nám paní učitelka kupovala lístky nahoru, Daniela udělala hysterickou scénu, že si zašpinila tričko od rajčete, a dělala tam scény, jako by jí máma měla utrhnout hlavu... Každopádně se vrátíme k lanovce.

Když jsme nasedali na ty lanovky, tak jsem si myslela, že umřu strachy. Strašně jsem se bála, že spadnu dolů. Když už jsme seděli, tak jsem byla celkem v klidu, ale nenáviděla jsem ty sloupy, u nichž to strašně drncalo a skákalo.

Pak jsme se tam začali smát, protože jsem zjistila, že můj batoh se zachytil do takového toho „zábradlí“, takže tam byl „přikurtovaný“ lépe jak my sami.

Vyjeli jsme nahoru a koupila jsem tam mamince suvenýr. Potom jsme tam s kluky našli takovou tu desku, do které strčíš hlavu a pak se v tom fotíš, tak jsme se tam vyfotili a jeli zpátky dolů.

Ted' jsme se báli už úplně všichni a nikdo nechtěl jet dolů jako první. Nakonec jsme tam všichni nějakým způsobem našli a jeli jsme dolů.

Jenže to by nebyla 6. B, aby se tam nic nestalo.

Když jsme totiž jeli dolů, tak za námi nastupovala spousta lidí, cyklistů a kočárků. A proto se ta lanovka neustále zastavovala a houpala...pak se ale ta lanovka zastavila znovu a tentokrát to bylo na strašně dlouho – minimálně na minutu.

Všichni jsme začali vyšilovat. Ale naštěstí se to znovu rozjelo, jenže takto se to zastavovalo pořád. A potom se stalo, že se to zastavilo na hrozně dlouho, asi tak na 5 minut! Polovina třídy byla přesvědčená, že tam umřeme. Došlo to až tak daleko, že po mně začal David rvát: „Pokud tu umřu, tak jsem tě miloval, Terko!“ To byla jediná chvíle, kdy jsme se po cestě dolů smáli. Aspoň to uvolnilo napětí nejen mně a Daniely, ale i všem ostatním, včetně paní učitelky.

Po náročném dni jsme šli do aquaparku a nakonec došli do kempu...

A to byl pouze úryvek z třídního výletu bývalé 6. B, který jsme – naštěstí – všichni přežili ve zdraví.

Vafle

Filip Brandys (6. B)

3. Kategorie (6. – 7. třída)

Jednoho odpoledne jsem byl hladový a chtěl jsem si sám udělat něco sladkého. Jako první mě napadly vafle, tak jsem si vzal svůj telefon a vyhledal si návod „Jak si udělat vafle.“

Jakmile jsem našel dost dobrý návod, tak jsem začal s přípravou těsta na vafle, které jsem tak moc chtěl. Pokračoval jsem dál se všemi ingrediencemi – například mouka, cukr, vejčka a kypřicí prášek do pečiva –, dokud jsem nenarazil na zed' jménem olej.

Hledal jsem všude po domě, abych našel ten super olej, ale nikde nic...Moje babička měla olej na 100%, ale já jsem na to taky na 100% zapomněl.

Pak jsem ve spíži našel nějakou tekutinu, která se podobala oleji, ale bylo na ní napsáno ocet. Pořádně jsem nevěděl, co to znamená, ale myslel jsem si, že to můžu použít místo oleje.

Dokončil jsem tedy těsto na vafle a začal do ládovat do vaflovače. Když se vafle upekly a chtěl jsem je vyndat, tak to peklo začalo.

Vůbec nešly vytáhnout a velmi lehce se trhaly. A ta chuť? Hnus. Zklamáný jsem začal panikařit, protože se blížil příjezd mých rodičů domů. V panice jsem naházet zbytky octových vafel do dřezu a zakryl jsem je poklicí.

Rodiče přijeli domů a zkusil jsem dělat „jakože nic“ a naštěstí si ničeho nevšimli. Samozřejmě to tajemství netrvalo dlouho a za chvíli to na mě prasklo.

Neminul mě trest v podobě úklidu...

A ponaučení? Ocet není olej.

Vlak do Prahy

Kristýna Křivánková (9. A)

4. Kategorie (8. – 9. třída)

Dneska vám budu vyprávět o mé historce, která se mi stala v roce 2023. Tato historka bude o mém zážitku, který se stal minulé léto. Nejsem úplně typ člověka, který by byl dobrý ve vyprávění vtípů, ale pokusím se vám to popsát...

Bylo 21. července 2023 a já jsem měla naplánované, že pojedu za mojí tetou, která bydlí kousek od Prahy. Byla jsem u ní a v Praze již několikrát, takže se rodiče nebáli pustit mě samotnou. Den začal velmi poklidně. Vstala jsem a

mohla si dát na čas, protože vlak mi jel až ve čtyři hodiny odpoledne. Vůbec jsem nemusela spěchat a mohla se v klidu nachystat. Sbalila jsem si všechny potřebné věci na dvě noci u tety. Měla jsem s sebou velký batoh, ve kterém bylo všechno. Rodiče mě zavezli do Olomouce na nádraží, kde to znám opravdu jako své boty, jelikož tam jezdím velmi často. Takže jsem se rozloučila a šla jsem čekat na svůj rychlík do Prahy.

Čas ubíhal velmi pomalu, nebylo si totiž s kým povídat, ale nakonec jsem se dočkala. Z rozhlasu zaznělo: „Rychlík směr Praha hlavní nádraží odjede v 16 hodin 31 minut z druhého nástupiště.“

Hned jsem zbystřila, zvedla se z lavičky a zamířila rovnou na druhé nástupiště. Nasedla jsem do vlaku a měla kupé sama pro sebe, což byla velká výhoda, proto jsem si mohla pohodlně sednout. Cesta byla velmi klidná, dívala jsem se z okna, poslouchala písničky a nic mě nerušilo. Náš vlak stál zrovna v Pardubicích a já věděla, že mě čeká, ještě více než hodina cesty. A tak jsem se rozhodla, že si na chvíli zdřímnu. Dala jsem si batoh pod hlavu a usnula téměř hned, protože jsem byla docela unavená.

Po nějakém čase jsem se však vzbudila naprosto zmatená s pocitem, jako kdybych spala minimálně dvě hodiny. Podívala jsem se z okénka a zjistila, že krajinu venku nepoznávám. Zmocnila se mě nejistota, protože jsem si myslela, že vlak už je dávno za Prahou. Začala jsem panikařit, rychle popadla svůj batoh a vyšla ven z kupé. Na chodbičce stáli nějací lidé a já se jich zeptala: „Prosím, je tohle hlavní nádraží?“ Odpověděli mi, že ano, a tak jsem vystoupila. Najednou jsem zmateně stála na nádraží a nemohla jsem se vůbec zorientovat, kam mám jít. Až po chvíli jsem si uvědomila, že tohle není hlavní nádraží v Praze.

Bohužel už ale bylo pozdě, můj pražský rychlík právě odjel.

„Kde to vlastně jsem?“ říkala jsem si. Ovšem při pohledu na ceduli, na které stálo Nymburk hlavní nádraží, mi všechno došlo. Nevěděla jsem, co mám dělat. Byla jsem teprve 60 kilometrů před Prahou a moje teta na mě čekala v Praze na nádraží. Hned jsem zamířila do budovy nádraží a šla se zeptat k okénku, kdy jede další vlak do Prahy. Řekli mi, že až za dvě hodiny jede osobní vlak. Zavolala jsem tetě a řekla jí vše, co se mi stalo, a že přijedu asi až za tři hodiny. Teta mi nabídla, že pro mě přijede, ale jak se záhy dozvěděla, na výjezdu z Prahy byla velká kolona, a to by mohla komplikace klidně i na delší dobu. Tak jsem jí řekla, ať pro mě nejedí, že nakonec ty dvě hodiny na další vlak počkám.

Už se stmívalo a já stále čekala na „svůj“ vlak do Prahy. Sama – v Nymburku na nádraží – v místě, na kterém jsem nikdy předtím nebyla. Nakonec, po

nekonečném dvouhodinovém čekání, dorazil na kolej malinký osobní vlak. Nastoupila jsem do něj a cesta do Prahy trvala asi hodinu a půl, protože, jak už to u osobních vlaků bývá, zastavují na každé zastávce a jedou pomaleji.

Po tomto téměř nekonečném trmácení vlak konečně dorazil do Prahy. Byl to v tu chvíli úžasný pocit uvidět ono velké zastřešené nástupiště s nápisem Praha hlavní nádraží. Vystoupila jsem z vlaku a tam na mě čekala moje teta, která mě tam již nedočkavě vyhlížela. Nakonec jsme se šťastně shledaly, nasedly do auta a odjely k tetě domů. Hodiny ukazovaly asi deset večer, namísto původně plánovaných sedmi.

Ale co se dá dělat. Aspoň jsem místo „obyčejné“ jízdy vlakem, zažila nějakou malinko dobrodružskou cestu.

Výlet u tety jsem si nakonec moc užila, a i přes malou počáteční nehodu, to byl jeden z mých nejhezčích zážitků z minulých prázdnin. Doufám, že se s tetou uvidím i tyto prázdniny, ale snad už vystoupím v Praze a ne v Nymburku.

Sklep

Žaneta Floriánová (8. A)

4. Kategorie (8. – 9. třída)

Příběh, který chci popisovat, se stal docela nedávno. Byla cca půlka letních prázdnin, obloha byla jako vymetená, slunce svítilo, bylo tak 29°C... já tu ale nebudu vyprávět žádný nudný příběh, budu vyprávět o mém dobrodružství ve sklepe. Víím, že to zní divně, ale hned vysvětlím.

Jely jsme totiž s mojí sestrou na prázdniny k babičce a dědovi. Když jsme přijely, všechno bylo naprosto v pořádku. Babička s dědou nás normálně přivítali, dali nám oběd a po obědě se šlok sestřenici a k bratranci, kteří bydlí kousek od babičky a dědy. Když jsme tam přišli, tak se babi a děda posadili do obýváku a povídali si se strejdou a tetou o něčem, co mě v tu chvíli nezajímalo, protože jsme byli venku a hráli badminton. Asi po dvaceti minutách nás teta zavolala domů a postavila před nás děrovanou krabici, ve které bylo něco neuvěřitelného, byla to malá černá kočka. No, spíš kotě. Všichni jsme z toho byli nadšení, a tak dospělí navrhli, jestli nechceme udělat „přespávačku“ u babičky a dědy. Samozřejmě jsme na to kývli. Sestřenka a bratranec přišli kolem sedmé.

Potom, co se všichni posadili do obýváku, hráli si s kočkou a k tomu se dívali na film, sestřenku napadlo, že si zahrajeme nějakou společenskou hru. Vybrali jsme

si mou nejoblíbenější, z čehož jsem byla moc ráda. Potom bylo na čase jít spát, uložili jsme kočičku do jejího pelíšku na chodbě a šli spát.

Nevím, jak dlouho jsem spala, ale za nedlouho jsem uslyšela divné zvuky z chodby. Proto jsem vzbudila sestru, jestli ty zvuky slyší taky. Sestra chtěla spát, a tak mi řekla, ať to nechám být. Za chvíli se to ale ozvalo znovu. Nedalo mi to a vydala jsem se po schodech dolů k chodbě. Když jsem přišla dolů, tak se ty divné zvuky neozývaly z chodby, ale ze sklepa. Jo, už se dostáváme k tomu sklepu. Dveře do sklepa byly pootevřené, což bylo divné, otevřela jsem je, ale nic jsem ze začátku neviděla...ale pak se to stalo. Zpoza rohu se vynořila černá věc, které svítily oči. Asi tak dvě sekundy jsem se na to jenom dívala. Když se ale ta věc ke mně začala po schodech rychle blížit, začala jsem pištět ta silně, že se vzbudili všichni v domě. Zabouchla jsem dveře od chodby a řekla všem, co jsem viděla. Samozřejmě to nikdo neřešil. Pak se tam ale šli přece jenom podívat, otevřeli dveře a rozsvítili... a chvilka napětí...podívali se za roh a viděli uprostřed místnosti naši kočku.

Všichni se začali smát, že se bojím naší kočky. Já jsem si ale v ten moment vůbec neuvědomila, že to může být naše kočka.

A tak máme se Sárrou našeho rodinného mazlíčka.

Porota:

Lektorský tým

Předsedou tohoto odborného týmu je již poněkolikáté pan Mgr. Jaroslav Kodeš, členy jsou Ladislav Vrchovský a Juraj Háder.

Jaroslav Kodeš

Absolvent Gymnázia v Poděbradech, Pedagogické fakulty Karlovy univerzity a Lidové konzervatoře, obor divadelní režie. Pracuje jako rozhlasový a divadelní režisér. Působí v Českém rozhlase na pozici slovesného režiséra dokumentární i dramatické tvorby. Zabývá se i pedagogickou činností, vyučuje v oddělení Českého rozhlasu hlasovou výchovu a interpretaci, stejně tak i na Jiráskově Hronově a v různých souborech. Je jedním z hlavních lektorů Režijní školy ADA. Je ženatý s Evou Kodešovou, spolu vychovali dvě děti.

Ladislav Vrchovský

Je novinář, prozaik a divadelní kritik. Narodil se v Českých Budějovicích, vyrůstal na Valašsku a v 15 letech odešel na Ostravsko. Středoškolská studia nastoupil s cílem věnovat se literární a divadelní vědě. Kvůli veřejnému odporu proti vstupu vojsk Varšavské smlouvy do Československa byl nucen pracovat jako horník. V roce 1992 byl zvolen poslancem Federálního shromáždění. Pracoval jako regionální žurnalista s orientací na kulturu, v současnosti se věnuje publicistice a divadelní kritice, spolupracuje s Českým rozhlasem a Českou televizí.

Juraj Háder

Narodil se v Hustopečích u Brna. Mezi jeho pedagogy během studií na JAMU patřili především Doc. Oxana Smilková a Doc. Miloslav Kročil. Jeho absolventskou rolí byl Vasil Vjuncov v inscenaci Moje výchova k herectví v režii J. A. Pitínského. Na otázku, čím jej po škole zlákal liberecké divadlo, odpovídá: „Bylo to hlavně proto, že jsem chtěl pracovat s panem Rajmontem. Věřím, že se tu můžu hodně naučit, protože se tu dělá dobré kvalitní divadlo.“ Mezi jeho koníčky patří cestování, tanec (hlavně verbuňk a společenské tance), folklór, klavír, víno, historie, cizí jazyky, četba...

Klub dětského diváka 2024

Zpětná vazba je pro divadelníky velice důležitá. A právě v hodnocení spočívá práce několika dětí v Klubu dětského diváka, který již řadu let patří neodmyslitelně k doprovodnému programu přehlídky. Děti čeká společné zhlédnutí všech divadelních představení pro dětského diváka a především pak společná debata o příběhu a o jeho divadelním ztvárnění, postavách, hereckých výkonech, kostýmech a scénografii, které proberou pod vedením divadelní pedagožky Pavlíny Buriánkové. Součástí dětské reflexe jsou i výtvarné projevy, které si soubory odvezou s sebou na památku. Klub dětského diváka bude v letošním roce pracovat ve složení: Eliška Bartošíková, Nikol Oulehlová, Simona Mizerová, Anna Gálová, Eliška Münsterová, Lenka Rusyniaková, Tomáš Menšík, Monika Doležalová, Alžběta Kumžáková, Marie Mužíková, Adam Kotek, Aneta Münsterová, Elen Spillerová, Anna Polášková, Julie Viková a Daniel Kyselák. O vítání souborů se zaslouží žáci ZUŠ a žáci ZŠ Jan Steuer, Taťána Anna Oplocká a Daniela Vlčková – Všechno žáci místní základní školy Němčice nad Hanou.

Zázemí Hanáckého divadelního máje

Ředitelka 38. ročníku HDM je Ing. Jana Oulehlová. Hlavní organizátorkou divadelního klání je Helena Spisarová, která si sestavila svůj tým, jehož členkou je knihovnice Jana Jančíková, dobrovolnice Jitka Borovičková, místní ochotníci Alois Skoupil a Jiří Vrba z divadelního spolku DS Na štaci, dvě paní učitelky z mateřské školy Pavlína Buriánková, která vede Klub dětského diváka, a Petra Gojišová. Se základní školou zajišťuje komunikaci kronikářka a bývalá paní učitelka Naděžda Tesaříková. O technické zázemí se starají Ladislav Foltýn, Petr Kundel a Tomáš Nosek. Ve foyer se na pokladně setkáte s děvčaty z ekonomického úseku Janou Mráčkovou, Milenou Žochovou, Janou Greplovou, Blankou Šebestovou a Pavlínou Blaškovou, za OSVVK s Veronikou Oulehlovou a s uvaděčkou Janou Stratilovou.

Divadelní bary si vzali na starost členové DS Na štaci. Všemi večerními divadelními představeními vás provede Petra Gojišová. Představení pro děti moderují žáci ZŠ Němčice nad Hanou Michaela Hrabalová a Alexandra Karásková. Květy souborům, zdobící lípu před knihovnou, stejně jako v minulých letech vytvořila paní učitelka Kamila Zderčíková Hájková. O vitríny na kině Oko se postarala Hanka Svobodníková.

Všem, kteří jakýmkoli způsobem přispěli k našemu společnému dílu – HDM – patří velké poděkování.

Sponzoři projektu

Záštitu nad Hanáckým divadelním májem 2024 převzal radní Olomouckého kraje pro kulturu a památkovou péči Bc. Jan Žůrek.

Přehlídka se pořádá ve spolupráci se Svazem českých divadelních ochotníků.

SPONZOŘI HDM 2024

ZOD Němčice nad Hanou
Ing. Martin Ernst, Ph.D. – starosta města
Roman Mizera – místostarosta města
Ing. Jana Oulehlová – ředitelka přehlídky
Energo IPT, s.r.o.
MO SOCDEM
Euro Group Moravia, s.r.o.
BAU TRADE MARKET s.r.o.
DEKWOOD, s.r.o.
Drogerie – Drahomír Navrátil
Květiny – Antonín Oplocký
Ovocná školka Litenčice
Železářství – domácí potřeby Stanislav Oral
Dárkové zboží, galanterie – Renata Kotulová
Transport case – profesionální přepravní boxy
Pivovar Němčice
SBIS s.r.o. – Ostraha objektů a majetku
Úklidové služby – Iveta Kubiridžak Havlíčková
Antonín Hrdý Sebranka
Papírnictví – tabák Jana Zatloukalová
Pálenice Mlýnský dvůr
Bc. Hana Skoupá, DiS.
Manželé Nad'a a Milan Tesaříkovi
Ing. Oldřich Plchot
Ing. Jitka Borovičková
Ing. Luděk Hénik
Restaurace U Slona
Lidové družstvo hodinářů

Hanácký divadelní máj 2024

Všem sponzorům děkujeme za podporu našeho největšího divadelního svátku
Hanáckého divadelního máje.

Město Náměč nad Hanou

Olomoucký kraj

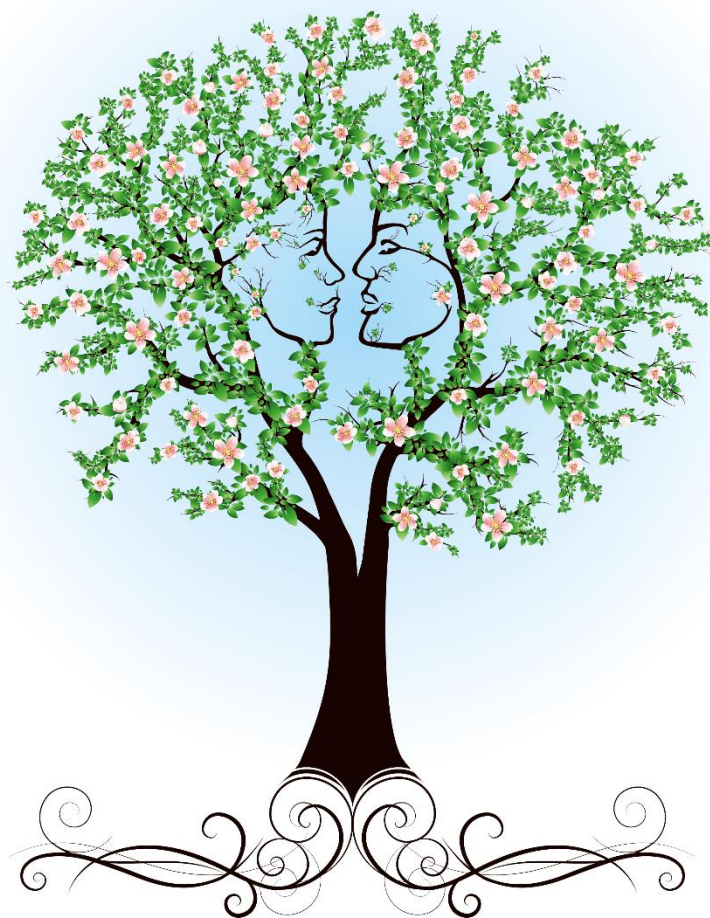

SBIS s.r.o.

Vzpomínky na 37. ročník HDM

Ze srdce Vám přejeme příjemné prožití 38. ročníku přehlídky Hanácký
divadelní máj!

Za organizátory vás zdraví

Jana Oulehlová – ředitelka festivalu

Helena Spisarová

Jitka Borovičková

Pavlína Buriánková

Petra Gojišová

Jana Jančíková

Naděžda Tesaříková

Jiří Vrba

a Alois Skoupil.

At' žije Hanácký divadelní máj!

